nantur, contingunt fere eadem. Est autem necessarium, demonstrationem hanc huic varietati accommodare, propter magnam opinionum dissimilitudinem, quas sequuntur artifices in demonstranda secunda Planetarum inæqualitate, quæ nobis jam sequenti capite facessent negocium. CAP. V.

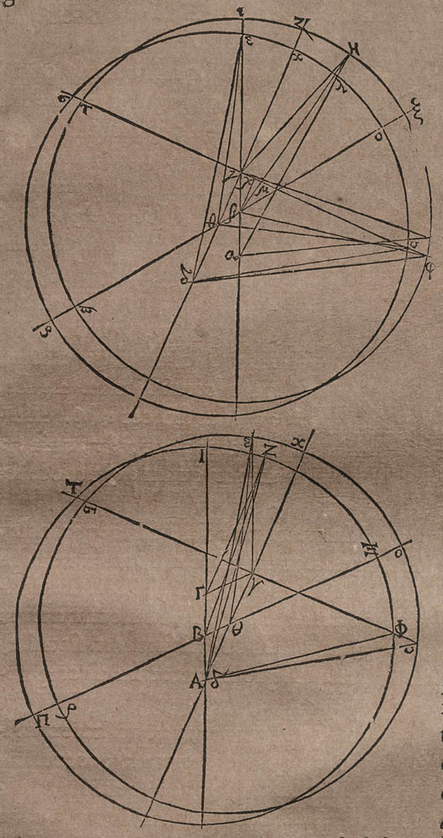

Coeant α. ♂. puncta in unum, ut visus maneat loco eodem: maneantque ♂. ☉. γ. signa, aboleatur vero linea prioris schematis γ β α, sed ejus loco ex puncto ♂ vel A eidem parallelos exeat ABΓ *: sintq; portiones* AB, AΓ, *prioribus α β, α γ æquales. erit igitur* Γ γ *translatio puncti* γ *æquatorii, æqualis priori α ♂ translationi visus.* Rursum igitur ex B & ☉ scribentur duo eccentrici seu itinera Planetæ per auram ætheriam, cum quibus omnia in circuitu signa transponentur, eruntq; dimensiones linearum plane eædem. Sola hæc est differentia, quod bina binorum eccentricorum puncta, in quibus Planeta eodem momento ponendus est, jam non amplius per unam lineam, sed per parallelos ex Γ. γ. duob. æquantium punctis, in suum quamque eccentricum ejectam, determinantur. *Verbi gratia quando eccentricus ☉ κ habet Planetam in κ, tunc eccentricus* B I *habebit eundem in* Z, *ubi ☉ κ &* B Z *sunt paralleli; & quando ille Planetam habet in ε, hic eum habebit in* I, *ubi rursum ☉ ε &* B I *sunt paralleli. cætera patent ex schemate citra demonstrationem.*

Igitur si non liceat visum transferre (non licet autem per eos, qui terram faciunt centrum mundi, ut sequenti capite dicetur) & Planeta fuerit observatus in aliquot zodiaci locis semper oppositus medio loco Solis, & artifex ex iis locis & temporibus interlapsis constituerit hypothesin talem, in qua ♂ sit visus, ♂☉ eccentricitas eccentrici ☉ κ, & ☉ γ eccentricitas æquantis, & κ apogæum; KEPLERVS vero superveniens observata loca & tempora mutet (nimirum ipse observet articulos & puncta, quibus Planeta non medio sed apparenti loco Solis fuit oppositus) exq; his locis

his locis & temporibus ipse aliam invenerit hypothesin, in qua visus in ♂ vel A relinquatur, eccentricitas autem prodeat A B eccentrici novi B I, & novi æquantis Γ eccentricitas AΓ, & apogæum novum 1: quæritur jam, Si prior artifex pristino suo puncto æquatorio γ adjungat novum eccentricum B I, an multo alia æquatio locusque Planetæ sub Fixis per calculum sit proditurus quam ipse prius ex suo eccentrico γ κ invenerat. intellige quoad primam inæqualitatem. de secunda enim inæqualitate, & quid quantumque hac ratione in illa mutetur, hic sermo non est. Respondetur ex hac æquipollentia transpositionum, quod perexigua discrepantia futura sit, eaque maxima circa puncta υ ♑, non major quinque minutis, plane ut prius visu transposito: nisi quod jam υ ♑ linea propior est visui ♂ quam terminus υ. itaque angulus υ ♂ ♑ qui prius erat 4 min. 24 sec. jam est 4 min. 43 sec. Contrarium in σ T accidit. CAP. V.

DEMONSTRATVM est igitur in eccentrico Ptolemaico, quid turbarum oriatur, si quis oppositionibus Planetæ cum apparente loco Solis usus seu visum seu orbem transponat novumq; eccentricum extruat.

Vt eadem æquipollentia in forma Copernicana seu Tychonica, quę duobus epicyclis utitur, repetitis verbis demonstretur, non opus esse censeo. Tantum ex doctrina in fine cap. III. docebo, & hunc Planetis convenientem eccentricum cum æquante, ejusque in alias quantitates aliosque situs oculi transformationem, delineare per binos illos epicyclos Copernicanos, ut oculus scilicet transferatur, iter vero Planetæ per auram ætheriam (quantum per hoc quintum caput fieri potest) invariatum maneat, quod monui capite illo III itidem fieri posse.

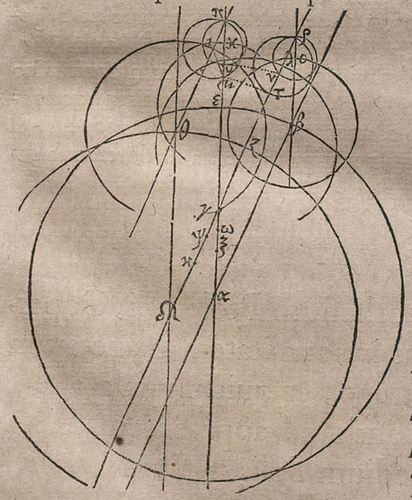

Constituatur triangulum ♂ γ α priori æquale, & lineæ lineis paralleli; agatur vero per α. α β parallelos ipsi ♂ γ, & per ♂. ♂ ☉ parallelos ipsi α γ. & centris ♂. α. duo scribantur concentrici æquales prioribus eccentris ♂ ☉, α β. continuetur ♂ γ in ζ λ, & α γ in ε κ. & sint ♂ ζ, α ε, semidiametri (ut prius) & lineæ apsidum, quia per idem γ transeunt. Secentur autem ♂ γ & α γ in η. ξ. & in proportione qua prius: & η γ, ξ γ bisecentur in ♆. ω. Tum spacio ♂ ♆, centris ☉. ζ. scribantur epicycli ι. λ. & ipsi ζ λ sit parallelos ☉ ι. Centris vero ι. λ. intervallo ♆ γ, scribantur epicyclia per π μ, ϱ τ.

Rursum spacio α ω, centris ε. β. scribantur epicycli κ. ο. & ipsi ε κ sit parallelos β ο. Centris vero κ. ο. intervallo ω γ, scribantur epicyclia per π υ, ϱ ν. & fiant ☉ ι, μ, β ο ν, dupli ad ♂ γ α. sitque Planeta in epicyclio κ π proxime ε, in υ in